

«сицилийския краль Роджера II, едно изложение за тогавашнитѣ патриаршески престоли и за подчиненитѣ тѣмъ епископства. Тамъ именно се говори и за Охридската автокефална архиепископия, наречена Българска църква, както и за Силистренската епархия.

Въ нашата книжина за това свидетелство бѣ съобщено на кжсо и отъ втора ржка у Дринова, Исторически прегледъ на българска-та църква, 1869, 56—57. Но Дриновъ поставя погрѣшно съ единъ вѣкъ по-рано времето, когато живѣлъ Нилъ, па прибавя: „писалъ около 1043 год. т. е. 25 години следъ растуриянето на Българско-то царство“. Не е даденъ напълно текстътъ и у Баласчева (СНУНК. XVIII, 165). Ето защо тукъ го обнародвамъ изцѣло, както го намирамъ въ армено-гръцкото издание на Franz Nicolaus Finck, Des Nilos Doxopatres Τάξις τῶν πατριαρχικῶν θρόνων. 1902, стр. 21. За улеснение, давамъ и български преводъ:

Ὅμοίως τῇ Κύπρῳ ἐστὶν αὐτοκέφαλος μὴ ὑποκειμένη τινὶ τῶν μεγίστων θρόνων ἀλλ' αὐτεξούσιος ἀγομένη καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων ἐπισκόπων χειροτονούμενη καὶ ἡ Βουλγαρία. μὴ οὖσα ἐξ ἀρχῆς Βουλγαρία, ὕστερον δὲ διὰ τὸ αὐτὴν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων κυριευθῆναι λέγεται Βουλγαρία. ἔμεινεν οὖν καὶ αὐτὴ αὐτοκέφαλος διὰ τὸ ὑπὸ βασιλικῆς ἐξουσίας ἀποσπασθῆναι τῆς χειρὸς τῶν Βουλγάρων ἥτοι τοῦ βασιλέως κυροῦ Βασιλείου τοῦ Πορφυρογενήτου, καὶ μὴ ἀνατεθῆναι ποτε τῇ ἐκκλησίᾳ Κωνσταντινουπόλεως. διὸ καὶ ἕως τοῦ νῦν ἡ Κύπρος καὶ ἡ Βουλγαρία ὑπὸ μὲν τοῦ βασιλέως λαμβάνουσιν ἐπισκόπους. χειροτονοῦνται δὲ οὗτοι ὑπὸ τῶν ἰδίων ἐπισκόπων ὡς εἴρηται, καὶ καλοῦνται ἀρχιεπισκοπαὶ

Подобна на Кипърската е и Българската църква, независима и неподчинена на никой отъ върховнитѣ престоли, но самовластно управлявана и отъ собственитѣ си епископи посвещавана. Изпърво тя не се наричаше Българска; после обаче, понеже биде завладѣна отъ българитѣ, тя получи името Българска. Тя остана независима и когато, чрезъ императорската власть, именно отъ императоръ киръ Василия Багрѣнородни, се изтрѣгна отъ българска ржка и не се присъедини никога къмъ Цариградската църква. По тая причина и досега още Кипърската и Българската църква получаватъ своитѣ архиепископи отъ императора; тѣ обаче се ржкополагатъ отъ собстве-